

Ved oprydning i gamle papirer —

Jeg er seks og otti år gammel nu, og jeg opdagede en film, der fik mine tanker til at gå tilbage i fortiden.

På den tid var jeg bosat i Narvik. Jeg var en tur hjemme på besøg hos Far og Mor i Ulnes, da jeg tog dette billede af dem (med et gammelt kasseapparat):

Min forundring var stor, da jeg så, hvor godt fotografiet var. Da fik jeg en idé. Jeg lod en fotograf fremstille så mange kort (billeder), som jeg have Nevøer og Nieser til, — som jeg kendte navn og adresser på. En sjelden julehilsen til dem alle i nittenhundrede og fire og otti — til dem alle sammen. Fordelt på Amerika, England, Danmark og mit fødeland Norge.

Nu synes jeg også de to (mine forældre) skal have en lille omtale. De var to udsædvanlige mennesker. Far var en dygtig håndværker, beskæftiget med så godt som alt indenfor snedkerfaget.

Jeg kan huske vi fire yngste børn stod omkring hans høvelbænk, når han satte jorden på smørbutter eller mælkekjæralder. De ble skåret til på speciel måde

og hekket sammen, så de holdt staverne samlet. Dengang var alt av træ. Også vores spiseskeer var af træ, fint bearbejdet og lette at håndtere.

Min far var en alsidig, men indesluttet natur. Mor var en stor kunstner. Når jeg tenker på alt det hun fik fra hånden. En væv stod der altid i stuen. Mor vævede alt det tøj; familien havde brug for, om vinteren var det bomuldstøj til undertøj, kjoler og sengetøj. Om sommeren var det vadmel, der skulle vær færdig til vinteren. De lange mørke aftener var det rokken, som skulle fodres med ullgarn. Far kardedde ulden, og mor spant garnet. Men strikkekarnet ble også forarbejdet til sokker, vanter, halstørklæder og huer. Strikketøjet var fritidsbeskæftigelsen. Hvert eneste minut ble udnyttet.

De stille aftener, hvor børn og voksne, hver med sit, der passede til alderen, var beskæftiget. Vi var samlet i en trygg atmosfære omkring en petroleumslampe (parafinlampe) og en dejligt varm komfur om vinteren.

Mor havde en forunderlig evne til at få alle situasjoner til at se lyt